

luknjasti sod po svoji moči, pa kaj to pomaga, ko zmirom doma ostaja in v „Novicah“ toži, kajti ako bi bil on na Dunaju, gotovo se ne bi bilo to godilo, kar se godi na sramoto našega naroda. Dr. Bleiweis je morebiti med vsemi našimi narodnjaki naj neodvisnejši po svojem stanu in svojih dohodkih. Ako je človek vodja narodu, kakor je gospod doktor že okoli 25 let v resnici vodja slov. naroda, prevzame tudi s to častjo ogromne dolžnosti. Kje je poslanstvo na Dunaju, kje je razstava v Moskvi?! Izgovori s starostjo, bolehnostjo so v sedanjem tako važnem času malo tehtni, pogledajte 75 let starega Palackega! — Nagovorili smo bili letos tudi nekega obče znanega našega pisatelja, da naj tudi on kandidira, da vendar kaka mlajša sila v kranjski zbor pride. Obrnol se je on res zaradi tega pismeno do dveh najodličnejših prvakov v Ljubljani, pa ga še nobeden niti odgovora ni vrednega našel, ker so morali preveč s Klunom telegrafirati in korespondirati; tudi ni ta pisatelj niti glava kake konkordije, niti z nobenim ministrom znan!

Pa pustimo to, kajti „cur infandum jubes renovare dolorem“! (Zakaj velevaš neizrekljive ponavljati bolečine?) Pri nas je Rauch pokazal dozdej dosti energije, ali zdaj nekako peša, — pravijo, da mu je žal, da je tako kajko spustil na profesorje in da je mnogim obetal, da jih bode rehabilitiral. Senekovića v Varaždinu je že. Varaždinci so strašno razkačeni, ker jim je Rauch domačega sina Jagića, kateheta, spravil ob službo. Dogovorili so se, da bodo v II. kotaru jega volili za zbor, ako jih ne bode Bedeković, veliki župan s premeteno prijaznostjo in zvijačo še zadnji čas predobil na svoje roke. Bojim se zelo! Bivši direktor zagreb. realke in član jugosl. akademije, ktere ga je Rauch spodil, g. J. Torbar je zdaj pri svojem prijatelju župniku Ronešu na Plešivici, ki se šteje med naj bolj izobražene in narodne duhovne zag. škofije. Bivši realkini katehet tudi spoden g. Rihtarić je administrator župe pri sv. Ivanu 2 pošti od Zagreba; godi se mu dobro, samo dolgočasi se. — V Požegi je spodil Rauch g. Kosa, pod imenom „Cestnikov“ kot slov. pisatelja znanega, od sodnije. — Ravno je prišel delat sodniškega izpita, pa je to izvedel, ali izpit mu bodo vendar dali delati. Kakor so mi drugi nepristrani pravili, bil je strašno priden, več je delal, nego trije drugi, vsi so mislili, da bode dobil pohvalnico — kar je vanj treščilo iz jasnega, — samo zato ker je bil vedno odločen narodnjak v madjaronskem gnjezdu, — bil je vedno slovenskemu imenu na slavo in na čast. Materijalno ga to ne vniči, ker ima 2 bogata žlahtnika, zag. mestnjana, bivša madjarona, ki sta pa vsled tega dogodka srdita sovražnika Rauchova postala. Ni sreče brez nesreče, pravi že star pregovor. — O velikem bilježniku zag. županije g. Dutkoviču pravijo, da je z razvitimi zastavami odjadril v madjaronski tabor, on, ki je velik župana M. Bogovica pri nastopku s svojim pozdravom tako izvrstno persifiral. Pa pri Dutkoviču je vse mogoče, on ni bil nikdar zanesljiv, on je zmirom z vladajočo stranko koketiral, Hrvatje pravijo „šaral“. — Vrli narodnjaki Slovenec g. Šetinec je od deželne zag. sodnije za kazen prestavljen v Vukovar, Hrvat Mikec pa v Varaždin oba na svoje stroške, — mladi Vakanovič, sin glasovitega finančialnega ravnatelja, je pa postal brez vsega sodniškega izpita tajnik pri banski tabuli! — Madj. „Hrvatske novine“ vreduje v resnici gospod dr. Ignac Brlić, obče znan s priimkom „Domin Murgo“, ki je dobil za to službo v Zagrebu; on je jeden naj hujših renegatov na vsem jugu, ljubljani. Dežman je proti njemu žlahtno dišeča violica. Pod Mažuraničem je pisal v „Domobran“ sestavke in se je zmirom pod vsakega podpisal. Če mu rečeta v lice: še tako mrzko besedo ne spremeni nobene barve, kar smehlja se, — in ta „naša dika“ naroda je še le 32 let star neoženjen!

Novičar.

Državni zbor.

V 56. seji drž. zbora so se odobrili neki predlogi o železničnih zadevah. Končno je minister bogočastja g. Hye zbornici naznanil, da je že vsem jemu podložnim uradnikom zapovedal, da morajo za to skrbeti, da se učenje telovadstva v vseh šolah, če je mogoče, še to šolsko poletje, kot zapovedan uk vpelja.

V 57. seji drž. zbora je govoril Basilko za avtonomijo in proti centralizaciji. Dokazal je lepo žalostne posledke centralizacije. Obžaluje tudi, da niso Čehi nasotli. Upa vendar, da se po avtonomičnih dovolitvah, kake so v vezdajnih postavah predložene spet pridobijo.

Gospodsk. zbornica je imela poredomo dolge seje, v kterih je bilo na dnevnem redu državna glavna postava in februarina postava, v kteri so se neke premembe napravili, ktere se tičejo šolskih zadev in gruntih knjig in proti kterim so se posebno zlo vpirali Poljaki ali vendar celo zastopniki. Zdaj se pravi, da se tudi v državnem zboru hočejo Poljaki proti tim premembam postaviti in če bi se vendar odobrile, po tem celo iz zbora oditi. V gosposki zbornici je zdaj došla na red, postava od poslanstva (delegacija).

— V Zagrebu kandidirajo za poslance v deželni zbor od narodne stranke: Mrazovič, Jagić in Šram.

— Iz Hrvaške se piše, da se tamošnjim uradnikom žuga, da zgubijo službe, če bodo v njihovih okrajih izvoljeni narodni za poslance. Tako je že ragnal Schmerling v Dalmaciji, tedaj to ni nič novega.

— Ob svojem času iz službe djan Golowackij, kteremu so takrat še dali pol penzije, je zdaj celo penzijo zgubil.

— Ali bo konferencija ali ne? to je zdaj najvažnejše pitanje. Kakor se zadnje dane kaže, bode, ker sv. Oče papež in mnoge vlade so k temu že privolile. Gotovega še vendar ni nič.

— Kar se tiče tako imenovanega „rimskega prašanja“, se četeje v „Movimento“ sledeče: „Kakor je izrekel general Lamarmora se vrti celo rimsko prašanje med francosko in italijansko vlado spet okoli prašanja, ali se bode napravila zveza med Francosko in Taljansko ali ne, ktero Francoska tirja od Taljanske če bi nastopili mogoči primerljivi. — Darilo za podpis take zveze bi bil Rim.

— V „Napredku“ dokazuje glasovit pisatelj g. dr. Subotić po jemu lastni izvrstni pisavi, da hrvaško-srbski narod trojedine kraljevine volilnega reda za deželni zbor, kteri je jim podeljen (oktroiran) niti prijeti ne mora niti ne more niti ne sme.

— Zdi se, da se v Srbski res prav važne reči pletejo. Knez Mihael si je namesto Garašanina izvolil za načelnega ministra Ristić-a moža krepke volje. Piše se že iz Srbske, da se tamo noč in dan pripravljajo velike stvari za vojsko.

— Dr. Klun je postal oddelni svetovavec pri ministerstvu kupčije.

Tržna cena pretekli teden.

	V	V	V	V
	Varaždinu	Mariboru	Čelju	Pljuju
	fl. k.	fl. k.	fl. k.	fl. k.
Pšenice vagan (drevenka)	5 60	6 —	6 10	5 46
Rži	3 85	2 95	3 90	3 80
Ječmena	2 80	3 20	3 25	—
Ovsa	1 80	1 85	1 80	1 70
Turčice (kuruze) vagan	2 85	3 10	3 10	3 20
Ajde	2 80	2 65	3 45	2 60
Prosa	2 70	2 60	2 10	2 80
Krompirja	1 30	— 90	1 20	1 15
Govedine funt	— 18	— 24	— 22	— 24
Teletine	— 24	— 26	— 24	— 26
Svinjetine črste funt	— 30	— 26	— 24	— 24
Drv 36" trdih seženj (Klafter)	9 —	10 —	6 90	9 —
„ 18" „	—	5 35	—	—
„ 36" mehkih „	—	—	5 —	7 —
„ 18" „	—	—	—	—
Oglenja iz trdega lesa vagan	— 80	— 40	— 40	— 45
„ „ mehkega „	— 60	— 30	— 40	— 40
Sena cent	1 40	1 20	80	1 —
Slame cent v šopah	1 20	1 10	65	1 —
„ „ za steljo	— 80	— 80	— 45	— 70
Slanine (špeha) cent	42 —	32 —	—	—
Jajec, tri za	10 —	10 —	—	—

Cesarski zlat velja 5 fl. 72 $\frac{1}{2}$ kr. a. v.

Ažijo srebra 118.50.

Narodno drž. posojilo 66.—.

Loterijine srečke.

V Trstu 30. novembra 1867: **20 10 39 59 14**

Prihodnje srečkanje je 11. decembra 1867.